

Rasmus Børnsen Okholm. »Sing when you die« – flere dødsfald på kort tid.

Sorte tavler, rå og vilde – af Gunnar Børnsen Jensen.

(Fotos: Lars Salomonsen)

Lange streger og et hus fra barndommens erindring – af Viggo Børnsen-Jensen.

Erfaring og eksperimenter

Udstilling. To brødre og en søn udstiller på Dansk Centralbibliotek i Flensborg. Her er udstiller to anerkendte og erfarne kunstnere sammen med den unge, der skal prøve grænser og genrer af.

FLENSBORG. Det handler ikke kun om familiebånd, men også om gensidig interesse for hinandens udtryk og værker.

Brødrene Viggo Børnsen-Jensen fra Flensborg og Gunnar Børnsen-Jensen fra Sønderborg er to etablerede kunstnere i grænselandet, og med sig på den ny udstilling på centralbiblioteket har de sidstnævntes søn på 19 år, Rasmus Børnsen Okholm – en ung spændende kunstner, der er i fuld gang med at eksperimentere og prøve at finde sit ståsted.

Denne generationskløft giver i positiv forstand udstillingen en interessant dynamik, og mon ikke der her skulle være noget for at lokke især yngre gæster til?

Alle tre har blandet kortene, så de ikke udstiller i hver deres afdeling. Billederne er hængt op i grupper ved hinanden og kommer derfor i tæt dialog med hinanden. Og så får man jo også udstillingens gæster til at kigge på alle kunstnere, selv om de måske har en enkelt af dem som favorit.

Billeder med ord

Rasmus Børnsen Okholm har taget den billedkunstneriske grunduddannelse på Sønderjyllands Kunsthøjskole i Sønderborg – og her prøvet snart sagt det mest af: Foto, maleri, skulptur, video og meget mere.

Hans afsæt er så konkrete, de snart

kan være, men det, der kommer ud af det, breder sig ud til noget, der går langt ud over det konkrete. Billeder siger mere end ord, hedder det, men hvis man nu sætter ord på dem, så siger de måske endnu mere.

Blev brændt af

Teenageren har prøvet, hvad det vil sige at blive brændt af af en kæreste og her taget til genmæle mod den sårenede utroskab med ordene »Suck my dick bitch«. Der bliver ikke lagt fingre imellem. Heller ikke i »Sing when you die«, der blev til efter flere dødsfald i familien og sågar et kæledyrs bortgang. På billedet i stort format er centreret et dødningehoved med en høj hat.

Finanskrisen rammer Rasmus Børnsen Okholm med en lettere omskrivning fra et latinamerikansk 70er-citat. Her hedder det blot »Viva la recession«. Det er nu, han skal vise, at han ikke maler for pengenes skyld.

Enhver under 20 år behersker jo næsten billedbehandlingsprogrammet Photoshop og udnytter alle de muligheder, der ligger i det.

Rasmus Børnsen Okholm viser en billedserie, hvor han har trukket farver og mørke toner ud af råbillederne, kradset udfordrende tekster ind i billedet og sat forskellige kropsdele sammen af flere billeder. Dem kan man dvæle ved.

Fuld knald på

Faderen Gunnar Børnsen-Jensen har været med på de store statsanerkendte censurede udstillinger i Danmark og fik allerede sin debut på Kunsternes Sommerudstilling i 1981.

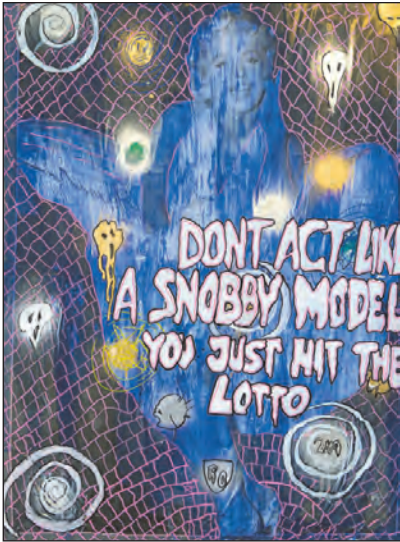
Han byder på store malerier med fuld knald på både farverne og det sorte og hvide. Det vrirler med får, men det er ikke fåret som sådan, han interesserer sig for. Dyret med de rundne, uldne former er blot et middel til at få sat en akkord og derfra spinde videre med noget helt andet. Inspirationen er generelt kirkekunst, men

Inspiration fra Markuspladsen i Venedig – af Viggo Børnsen-Jensen.

Får som en akkord – af Gunnar Børnsen-Jensen.

Rasmus Børnsen Okholm: Et billede med ord siger mere end mange ord.

nogle steder er han ovre i american painting.

Mange kunstnere dyrker den abstrakte ekspressionisme. Gunnar Børnsen-Jensen maler for eksempel fåret i sine sort-hvide tavleagtige billeder, der får en stærk kontrast, der sagtens kan måle sig med farvebillederne i denne kraft. Billederne har en vis størrelse for overhovedet at virke, og tavlebillederne får en spændende sjusket og rå virkning.

Lang betænkningstid

Et kraniebillede bevæger sig over i nature morte og er krydret med en stærk lilla farve, som først er kommet til på et senere tidspunkt efter, at billedet i første omgang har været sort-hvid. Farverne forstærkes enten ved komplementærfarver eller ved at kalde en anden nuance af farven oven i farven.

Et sted ser vi æbler i den hollandske maletradition, og her får hvert æble næsten sin egen personlighed. Gunnar Børnsen-Jensen fortæller, at han er længe om at tjekke hvert billede. Det kan sagtens blive til spontant inden for en time, men derefter kan han bruge flere flere timer til en dyb efterkontrol – gerne med et skakbræt ved siden af malerierne.

Bred vifte af udtryk

Det er 26 år siden, at Gunnar og storebror Viggo Børnsen-Jensen udstillede sammen i Sydslesvigs Danske Kunstforening. Umiddelbart vidner deres værker om forskellige positioner, men ophængningen på centralbiblioteket viser også fællesskaber: Billedfladerne fortolker landskaber, citerer kunsthistorie og film og gengiver mentale tilstande.

Forskelle og sammenhænge rummer en bred vifte af udtryk. De to malende brødre har forskellige håndskrifter, når det gælder penselføringen. Viggo Børnsen-Jensen har længere streger og bruger gerne prikker.

Billederne med fællestitlen »Som-

merfugledalen« er Viggo Børnsen-Jensen, som man kender ham. Noget nyt er hans afdeling med fotos, som han har bearbejdet med blandt andet akryl.

Flensborgeren har været i Venedig og brugt kameraet som en blyant – til optegnelser, som han bagefter har fabeleret videre på. Serien handler om fortid, og som i eventyr af H.C. Andersen får ting her deres eget liv. Møbler og andet inventar er bemalet. Tomme rum får liv og dermed næsten en spørgelsesagtig karakter.

Dobbelteksponering

Viggo Børnsen-Jensen udfordrer billedfladen og lader sig inspirere af stumfilmens klassikere, blandt andet af Friedrich Wilhelm Murnau og dennes store film, Nosferatu og Faust. Det er især dobbelteksponeringen, man lægger mærke til.

Linoleumssnit findes i både sort-hvid og farve med inspiration fra hestene på Markuskirkens tag og den lille naturhavn Gjögvi på Færøerne, en slugt med flere niveauer, der rejser sig som en helvedesport.

Kunstforeningens udstillinger varer normalt kun tre uger. Det er kort tid, men aflønningen af vagter sætter en grænse for varigheden. Denne gang har foreningen dog fået økonomisk hjælp af centralbiblioteket, så udstillingen er forlænget til seks uger i forhold til de normale tre uger.

Sydslesvigs Danske Kunstforening: Børnsen – Børnsen – Børnsen. Udstilling på Dansk Centralbibliotek i Flensborg til den 20. juni.

Hans Christian Davidsen